

Snød døden og fandt kærligheden

Tina var tæt på at dø. Hun var ikke længere i stand til at holde føde i sig og lægerne havde givet hende nogle få måneder at leve i. Så fik hun det endelige slag. Hun havde aids i udbrud. Men det der lignede hendes endegyldige dødsdom, endte med at blive en gave for livet.

Tina troede aldrig, hun kunne finde en kæreste, efter hun fik aids. Men så dukkede Neil op. I dag er de gift og har to børn.

Onsdag d. 8. oktober 2014 - af Morten Nøhr Mortensen, Foto: Lars Horn

Tina Campbell vidste godt, at det var ved at være slut. Hun lå på Aalborg Sygehus afmagret og svækket. Skræmmende 29 kilo vejede hun. Hun tabte sit hår i store totter og neglene var allerede faldet af. Selv ikke sonde-maden var hun i stand til at holde i sig. Derfor erkendte hun også, at hun snart skulle herfra og lægerne havde da også kun givet hende to måneder. Midt i fortvivlelsen fik hun endnu en rystende besked. Det viste sig, at hun havde aids i udbrud.

Det var den 4. november 1999. Dengang var Tina kun 27 år gammel og hun havde svært ved at forstå, at hun skulle rammes så hårdt. Men lige netop der - midt i det mørkeste mørke blev der tændt et lys.

Ramte vendepunktet

- Ja, det blev faktisk vendepunktet. Jeg begyndte at få livet tilbage, lyder det fra Tina. Vi er på besøg i hendes hjem i Vodskov ved Aalborg, hvor den i dag 42-årige kvinde er et sprællevende bevis på, at lægernes spådom ikke blev opfyldt. Hun sidder ved spisebordet og hygger med sin fireårige søn Josef. Hendes mand, Neil Campbell, er der også, mens deres ældste datter på syv år, Mary Ann, er i skole.

- Ja, hvem skulle have troet, at jeg skulle komme hertil. Jeg fik ikke bare livet tilbage. Jeg fandt også kærligheden. Min dejlige mand Neil. Og nu har vi etableret en familie. Noget jeg troede aldrig kunne lade sig gøre, fortæller Tina.

Livet har da også været en hård kamp for Tina det meste af hendes liv. Noget som hun har beskrevet i rystende og rørende detaljer i den bog, hun netop har udgivet - Mælkebøttebarn i blomst. Her beskriver Tina sin opvækst med en handicappet mor og en skizofren voldelig far, der drak og bedøvede sig med hash. Hun fortæller om den børnegigt, der hurtigt blev en næsten permanent smerte i hendes liv. Og hun skriver om flugten fra hendes far hen til den mormor i Aalborg, der blev hendes redning.

Men fortællingen går videre end til den barske barndom. Den når til ungdommen, hvor Tina forelsker sig i Ras, en flygtning fra Etiopien. Og det er her, det går galt. Også selvom Tina tager sine forholdsregler.

- Jeg kan huske, at det var grænseoverskridende for mig at bede ham tage en HIV-test. Jeg ville være sikker. Desværre stolede jeg på ham, da han sagde, at han allerede havde fået taget en. Det viste sig at være løgn. Han smittede mig med en dødelig sygdom og ændrede for altid mit liv, fortæller Tina.

Kunne nu få hjælp

Men selvom det først der gik op for Tina, at hun havde aids i udbrud, da hun lå nærmest på dødslejet, så viste det sig hurtigt, at lægerne pludselig havde mulighed for at hjælpe. Da de først fik stillet diagnosen, kunne de også finde en medicin.

- Jeg reagerede utroligt godt på medicinen. Og knap to måneder efter var jeg faktisk i stand til at holde jul derhjemme. Jeg kunne ikke rigtig gå og jeg var stadig meget tynd. Men det gik fremad, fortæller hun.

Men livet som HIV-smittet blev aldrig det samme. Tina var klar over, at hun nok aldrig ville få en kæreste - smittet som hun var.

- Hvem ville have en som mig, siger hun.

Og hun turde da slet ikke drømme om at få at få børn, fordi hun kunne smitte barnet. Den tidligere så udadvendte pige isolerede sig nu i lejligheden i Aalborg.

- Jeg følte, at jeg havde et brændemærke i panden, hvor der stod aids, fortæller hun.

Men den sociale isolation tvang hende til at søge nye veje for at få selskab. Hun startede med at lave en profil på dating.dk - ikke for at finde en kæreste, men mere for bare at have nogle at chatte med. Det var her hun fandt Neil. Og han ville ikke nøjes med at chatte. Allerede efter to møder, flere flotte buketter og massevis af telefonsamtaler var det klart, at der var ved at blive opbygget noget særligt. Men stadig anede Neil ikke, at Tina havde HIV. Den aften hjemme hos Tina var hun nødt til at fortælle den tunge besked. Og allerede inden, var hun forberedt på, at Neil ville forsvinde.

Kys smittede ikke

- Men Neil blev ikke chokeret. Det eneste han sagde, var, "kan det smitte med kys". Og det kunne det jo ikke. Så vi stod pludselig der og kyssede. Det var fantastisk, fortæller Tina.

Sammen læste de om HIV og Tina forklarede risikoen for at blive smittet. Så velmedicineret Tina efterhånden var blevet, var smitterisikoen meget lille, ja nærmest ikke-eksisterende. Men stadig. Tina måtte senere skuffe Neil, der drømte om at få børn.

- Vi måtte bare erkende, at det ikke var muligt. Men tanken rumsterede jo, og da vi flere år senere forsøgte at finde forældre med HIV, der også havde smittet deres barn, så var der ingen at finde. Det viste sig, at der faktisk ikke var nogen risiko for at smitte barnet, fortæller Tina.

Og dermed var banen åbnet. Den kernefamilie, Tina altid havde drømt om men aldrig turdet tro på, lå foran dem. Først kom Mary Ann. Tre år senere fik de Josef. Og de er sunde og raske begge to.